

Zahvaljuje se tudi mednarodni instituciji Rdečega križa.

Ako pregledamo sedanji položaj, smemo s ponosom ugotoviti, da je Avstro-Ogrska vsiljena in obrambeno vojno dosedaj uspešno prestala. Sovražniki so pregnani, naše armade stoje globoko v naši deželi. Naša vojska in maritima sila je nezlomljena, naše zaupanje v srečen izid vojne neomajeno. Gospodarska in finančna moč monarhije se je pokazala presenetljivo veliko. Še obstoječe težkoče v aprovizaciji bomo tudi premagali.

Gospodarski boj sovražnih držav proti nam ni imel odločilnih uspehov. Vzbudil pa je potrebo, da zavezniške države svoje gospodarske odnose še bolj poglobijo. Z Nemčijo so se že pričela pogajanja za novo ureditev naših gospodarskih odnosov. Upamo, da bodo uspela. Kot nasprotniki bodoče gospodarske vojne stremimo s to preureditvijo svojega ekonomskega razmerja k Nemčiji le za tem, da ojačimo svojo lastno narodno gospodarstvo.

Brez vsakega goljufivega optimizma, pa tudi brez vsakih pesimističnih naziranj smatram, da je zmerom in prepričano zaupanje v bodočnost popolnoma opravičeno. Nasprotniki pešajo čimdalje bolj, sovražne ofenzive so se na vseh frontah ponesrečile, uspeh naših vojaških podjetij je popoln, učinek podmorske vojne narašča. Vse to opravičuje domnevo, da je najtežje za nami. Tako smemo mirne vesti, da je sedanji boj čisti obrambni boj, boj za našo eksistenco, zaupanja polno pričakovati bližajoče se zarje miru.

Ako pravim, da smatram, da je možnost dana, doseči mir v doglednem času, potem moram reči, da pripada zasluga centralnim državam. Minister rekapitulira mirovne korake centralnih držav ter poudarja, da je bila ruska provizorična vlada od vseh sovražnikov edina, ki je dne 11. aprila t. l. izjavila, da Rusija neče vladati nad drugimi narodi in neče nasilno okupirati tujega ozemlja, temveč, da hoče trajnega miru. Ako tokrat ni prišlo do mirovnih pogajanj, je kriva ententa.

Minister končno precizira stališče zaveznikov v mirovnem vprašanju. Za nas je vojna obrambna vojna. Naš cilj je skleniti mir, ki bo pustil Avstro-Ogrsko nedotaknjeno v njeni svobodi, samostojnosti in teritorialnem posestnem stanju. Mi ne stremimo za nobenimi izsiljenimi novimi ozemlji, za nobenimi gospodarskimi nasilnostmi, toda zahtevamo zanesljive garancije za naš svobodni in nemoten razvoj v bodočnosti. To varnost nam bi mogli dati s primernimi garancijami opremljeni dogovori o sukcesivnem, istočasnem in vzajemnem znižanju oboroževanja in o svobodi visokega morja z istočasno uvedbo obligatoričnih razsodišč. Pripravljeni smo torej skleniti splošen, pošten in časten mir, ki zagotavlja monarhiji teritorialno integriteto in bodoči svobodni razvoj na političnem in gospodarskem polju. Z Rusijo smo pričeli pogajanja na tem temelju. Ali se bodo ostale sovražne države pridružile ruskemu predlogu, da vstopijo v sedanjem trenutku na tej podlagi v mirovna pogajanja, se ne da reči. Danes tudi ne morem se bližje navesti, koliko se da uveljaviti zgoraj skicirani mir napram tem državam. Brezpogojno pa moram izjaviti, da mi ni mogoče za vso bodočnost enostransko definitivno postaviti naše vojne cilje vočigled očitno priznanim anekotskim željam naših ostalih sovražnikov. Moj glavni cilj je, da popeljem avstro-ogrsko monarhijo čimprej do miru, ki bo zagotavljal naše uspešno branljive pravice in našo bodočnost ter prinesel narodu trajno spravo. Vem, da v tej želji soglašate z menoj Vi in ogromna večina avstro-ogrskih narodov. Upam, da bomo dosegli mir potem sporazuma. Ako ne, potem ga bomo, o tem sem trdno prepričan, izsilili.

Izpred sodišča.

Smrt dragonca.

Dunaj, decembra meseca. Na dunajskem vzhodnem kolodvoru je dne 1. oktobra rezervni lajtnant Jožef Zerdik po kratkem

prepiru 34 letnega dragonca Jožefa Moritz, ki bi imel oditi na fronto in je bil pijan, s sunkom z bajonetom tako hudo ranil, da je dragonec v par minutah umrl. Zadeva se je tudi v državni zbornici razpravljala. Zdaj je prišla pred dunajsko armadno divizijsko sodnijo. Po štiridnevni razpravi, pri kateri se je 34 prič zaslalo, se je izrekla razsodba. Lajtnant Zerdik bil je na 6 tednov garnizijskega zapora obsojen. Oberlajtnant Růček, žügel, ki je ob isti priliki nekega korporala udaril, bil je obsojen na 6 dni hišnega zapora.

Dva dezertirja morila.

Gradec, decembra. Dva huda zločinca sta se imela pred tukajšno sodnijo zagovarjati. Anton Jevšenjak, že 20 krat predkaznovan, zadnjič obsojen na 5 let ječe, dasiravno šele 35 let star, se je seznanil pri vojaki z Martinom Bezjakom, s katerim sta sklenila dezertirati. Našla sta si zvezde, prvi se je dal avanzirati za četovodjo, drugi je bil bolj skromen ter se je zadovoljil z dostojanstvom poddesetnika. In tako sta prav na ruski način živala svobodno vojaško življenje. Tudi rekvirirali sta šla na svojo pest, iskala sta in stikala po eraričnih predmetih, in kjer sta kaj takega našla, sta ogorčena nad takim okodovanjem erarija grozila s kaznimi ter vedela ugnati mnogo kmetov tako v kozji rog, da so se jim začele tresti hlače in so začeli strogi komisiji ponujati denarja in živil, da jih ne ovadi. Bolj trdo vratnim sta nastavila celo bajonet ter odgnala s seboj. Šele ko se je žrtvi spotoma srce omehtalo, sta ju izpustila proti bogati nagradi. Neslo jima je, a še premalo. Blizu Wildona je poskusil Jevšenjak roparski umor na 69-letni teti posestnice Haar. V petek in soboto se je vršila v Gradcu pred vojnim sodiščem razprava proti obema zločincema ter je bil Jevšenjak obsojen na smrt na vislicah, Bezjak pa na 18 let težke ječe.

Oltar skrivališča žita.

Budweis, 7. decembra. Češki fajmošter Franc Brož iz Tverosa imel se je pred okrožno sodnijo zagovarjati, ker je za oltarjem v cerkvi več vreč žita skril. Istotam je imel skrit več kosov uniforme in karabiner, kateri predmeti so bili last enega rodnika. Tudi fajmošterova sestra je bila obtožena, ker pri rekviriranju kovine razne predmete ni oddala. Sodnija je obsodila fajmoštra na 200 kron globe, njegovo sestro pa na 5 dni zapora. Pač lepe patrijote v duhovniški suknji imamo dandanes!

Velika izjava zoper raztrganje Avstrije.

Šed županov ptujskega okraja.

Ptuj, 9. decembra 1917.

Danes se je vršilo v tukajšni veliki dvorani „Mestne hiše“ zborovanje kmetijskih občinskih predstojnikov iz sodnijskega okraja Ptuj. Prišlo je nad 50 občinskih predstojnikov skoraj izključno slovenske narodnosti. Torej je bila na zborovanju zastopana velika večina občin ptujskega okraja. Nekateri občinski predstojniki niso zamogli priti, a so pozneje pisмено izjavili, da soglašajo s sprejetimi sklepi. Vsi so bili edini in složni, kar je pač celemu okraju v čast. Ptujski okraj je s tem zborovanjem svojih občinskih predstojnikov dokazal, da je strogo patrijotičnega mišljenja.

Zborovanje je otvoril g. tajnik okrajnega zastopa W. Trnec. Potem je govoril g. urednik Karl Linhart o vojnem položaju in možnosti skorajšnjega miru, o gospodarskih težnjah in potrebah ptujskega okraja, o ciljih „jugoslovanskega“ gibanja, proti kateremu se je izjavila doslej že velika vrsta odličnih posvetnih in cerkvenih dostojanstvenikov. Govor je bil z velikim navdušenjem in odobravanjem sprejet.

Ker so bili vsi občinski predstojniki ednakega in složnega mišljenja, se ni nikdo k

besedi oglasil. Ednoglasično sta bila sprejeta sledeča dva sklepa:

„1. Zbrani občinski predstojniki od več kot 50 občin ptujskega sodnijskega okraja vidijo v od neke tuje politične struje zahtevanemu razrušenju kronovin in združenju Srbov v avtoritativno Slovencev veliko nevarnost za slovensko ljudstvo, za našo Štajersko in za zmagovito avstrijsko domovino sploh. Slovensko ljudstvo ne želi uresničenja „jugoslovanske države.“ Želi le zdravi gospodarski razvoj pod žezlom našega ljubljene gospoda in cesarja.“

2. Danes zbrani občinski predstojniki od več kot 50 občin ptujskega okraja se zahvaljujejo slavnemu okrajnemu odboru s njegovim neutrudljivim načelnikom g. Jožefom Ornič za njegovo blagomno gospodarsko delo med vojno in zavedno zastopstvo prebivalstva ter tega gospodarskih potrebščin.“

Kakor že omenjeno, sta bila ta dva sklepa ednoglasično in brez ugovora sprejeta. Glas občinskih predstojnikov kot zastopnikov in voditeljev občin se mora slišati. Slovensko ljudstvo ni in ne more biti proti Avstriji. Ono zahteva svoje gospodarske ter politične pravice, ali Avstriji in cesarju bode ohranilo vedno zvestobo.

Zborovanje je bilo iz tega stališča veljavna izjava poklicanih zastopnikov občin ptujskega okraja!

Naš zunanji minister grof Czernin o vojni in zvezi z Nemčijo.

K.-B. Dunaj, 6. decembra. Zunanji minister grof Czernin je podal v zunanjem odseku ogrske delegacije naslednje izjave:

Grof Tisza je stavil name interpelacijo, ali in v koliko smo v vojnih ciljih edini z Nemčijo. Nato odgovarjam, da smo z Nemčijo edini in to na temelju obrambne vojne. Ta temelj, ki je našel na tem mestu nedeljeno pritrditev, je bil ustanovljen v pravici nemškega državnega zbora ter ga je tudi državni tajnik pl. Köhlmann v enem svojih zadnjih govorov jasno označil z besedami: Edina ovira miru je Alzacija-Lorena. Vsekakor je danes naš zaveznik v slabšem položaju nego mi. Kajti dočim imamo mi domalega vse svoje ozemlje v svoji posesti, imajo pa nemške kolonije v rokah sovražniki. Ume se pa ob sebi, da Nemčija ne bo hotela, ne mogla skleniti miru, dokler ni gotovo, da dobi svoje kolonije nazaj.

Očitek, da smo samo privezek Nemčije in da se valed svoje slabosti podrejamo in bojujemo za njene osvojevalne vojne cilje, odločno zavračam. — Borimo se za obrambo Nemčije prav tako, kakor se ona bori za našo. V tem oziru ne poznamo nobenih teritorialnih mej. In če kdo vpraša, da-li se borimo za Alzacijo-Loreno, potem odgovarjam: Da! Za Alzacijo-Loreno se borimo, kakor se je Nemčija borila za Lvov in Trst. Med Straßburgom in Trstom ne poznamo nobenega razločka.

Ako bi se splošna vojna slika izpremenila, kar je mogoče in bi na drugih frontah nastopili veliki dogodki, potem bi živahno pozdravil tronotek, ko se bomo tudi na drugih bojiščih z našim zaveznikom borili. Če so v ententi še zmerom ljudje, ki menijo, da bi nas mogli ločiti od naših zaveznikov, potem ne morem drugega reči, nego da so to slabi psihologi in otroške narave.

Na Andrassyjevo vprašanje o Valoni in Italiji odgovarja minister, da je Italija v vstopu v vojno vse zaigrala. Brez vojske bi bila mogla doseči uspehe, na katere danes niti v sanjah ne more več upati. Bila je posled dvanaest bitk, žrtvovala stotine svojih ljudi in milijarde svojega premoženja in izgubila vrhu tega velik del svoje zemlje, ki je danes v naših rokah. Italija more sedaj v najboljšem slučaju upati, da doseže status quo ante bellum.

Če bo Italija vojsko objestno še nadaljevala — to povem zato, da me slišajo v Rimu — potem bo dobila kasneje slabši mir.

Karolyju povem: Imam le en cilj in to je skorajšen časten mir. Zato našim sovražnikom nočem razpisovati premij za nadaljevanje vojske.

Dalje pravi minister, da so podmorski čolni ovirali dovoz municije na vzhodno in zahodno fronto in s tem bistveno vplivali na potek vojske na škodo našim sovražnikom.

Na interpelacijo glede ameriške vojne napovedi izjavi minister: "Nepotrjena poročila dopuščajo možnost, da Amerika napove vojsko tudi nam ter obema ostalima zaveznikoma Belgiji in Turčiji. Če tudi se to zgodi, ne bomo obžalovali, kar smo storili v preteklosti. Zaradi našega zavezništva z Nemčijo smo morali računati z nasprotstvom Amerike. Seveda bo za nas bolešno, ako bo Amerika izvajala konsekvence, ker bodo avstrijski in ogrski državljani v Ameriki prišli v mučen položaj. Na uspehu sedanja vojske pa to ne bo prav nič izpremenilo. Sicer je pa današnji Wilsonov govor dokaj ugodnejši, ker izjavlja da Avstro-Ogrski nočejo v nobenem oziru škodovati. In dalje pravi: Ni naša stvar, da se pečamo z ustanovitvami narodov. Želimo, da velike in male države svoje zaveze same uredijo. Nasproti nazoru, ki ga je bila vrgla ententa v monarhiji v obliki gesla o samoodločbi narodov, je današnje umerjanje velik napredek, katerega priznavamo in o katerem živo želimo, da se ohrani.

Politični utrinki.

Ministrstvo za ljudsko zdravje.

Dne 24. novembra 1917 je izšlo cesarjevo lastnoročno pismo o ustanovitvi in delokrogu novega ministrstva za ljudsko zdravje in državnemu zboru je vlada že predložila dotični zakonski načrt. Delokrog novega ministrstva bo zelo obširen ter bo obsegal: 1. Boj proti nalezljivim človeškim boleznim, posebno proti jetiki, spolnim boleznim, pijanstvu in drugim kužnim ter ljudskim boleznim. 2. Higieno v mestih, kakor asanacija, starbo zdravstvo, zdravilišče in kopališče stvari. 3. Prometno in pomorsko zdravstvo ter dotična vprašanja izselništva. 4. Higieno v prehrani, nadzorstvo prometa z žvili in vsa tozadevna aprovizacijska vprašanja. 5. Zdravstveno mladinsko oskrbetvo, posebno skrb za matere, dojenčke in male otroke, dotične zavode, rejence, sirotišnice, otroške vrtce, zavetišča, šolsko zdravstvo, zdravstveno skrb za šoli odraslo mladino, skrb za telesno in duševno zaostalo mladino. 6. Strokovno, obrtno in neugodno zdravstvo, preprečevanje in pobjanje poklicnih bolezni, tako posebno izdajanje dovolj za otvoritev obratov in izvrševanje predpisov v varstvo življenja in zdravja delavcev v obratih vseh vrst; domače obrti, zenskaga, otroškega in mladinskega dela, ureditev obrtno-zdravniške službe, rudniškega zdravstva, zdravstva v državnih obratih in vzajemnega delovanja socialnega in zasebnega zavarovanja v zdravstvenem oziru. 7. vprašanja o negi in stregbi bolnikov, zdravilišča in oskrbovališča (bolnišnice, porodišnice, najdenišnice in norišnice), vrhovno vodstvo dunajskega in praškega bolniškega zaklada, blazništvo in reševalno službo. 8. Zdravstvo v kazniščih. 9. Lekarništvo in promet z zdravilnimi sredstvi, promet z dietičnimi in lepilnimi sredstvi ter strupi. 10. Mrliske stvari. 11. Zdravstveno skrb za vojne poškodovance, njihovo zdravljenje, dopolnilno zdravljenje in preskrba protez, svetovanje za izbiro poklica in strokovno izsoljanje. 12. Izvrševanje zdravniške prakse, strežniške službe in tozadevno strokovno organizacijo. 13. Kazenske stvari v zadevah ljudskega zdravstva izvzemši sodno kaznjive slučaje. 14. Statistiko o zdravstvu. 15. organiziranje in pospeševanje proste samodelavnosti na vseh popriščih ljudskega zdravstva, posebno dotična društva itd. Razentega bo novo ministrstvo sodelovalo v vseh zdravstvenih vprašanjih tudi v stvareh, ki spadajo pod druga

ministrstva, tako n. pr. v veterinarinih zadevah, šolstvu, rudništvu, ustanavljanju vojniških domov, izobrazbi in strokovnem izpopolnjevanju zdravnikov, lekarnarjev in babic.

Čehi v vojni.

K. B. Dunaj, 5. decembra. Poslanci Schürf, Langenhan vložili so v današnji seji poslaniške zbornice od 90 poslancev podpisano vprašanje na ministrskega predsednika in na ministra deželne brambe glede zadržanja Čehov v svetovni vojski. Vprašanje, ki obsega 640 z masino pisanih strani, vsebuje ves v tem oziru zbrani material.

Radovedni smo, kaj bodo ministri na to vprašanje odgovorili. Kajti tukaj so ne gre za kakšno politično zadevo te ali one stranke, marveč gre se za navadna veleizdajstva od gotovih političnih hujšakov zapečljane češkega ljudstva. Ta veleizdajalska gonja, ki se opira vedno na „narodne pravice“, je postala že huda nevarnost za domovino. Vsled tega jo i mi kot patrijotični list ob vsaki priliki pobijamo. Kajti slična gonja se je pričela razširjati tudi med vedno zvestim, avstrijsko mislečim slovenskim ljudstvom na Spodnjem Štajerskem ter Korškem. Mi smo se proti tej Avstriji sovražni gonji vedno z vso verno borili in storili bomo tudi v bodoče!

Duhovnik!

O katoliškemu duhovniku in poslancu patru Zahradniku, voditelju ene najzagrizenjših čeških strank, poročali smo že par zanimivih stvari v zadnjih številkah našega lista. V enem svojih zadnjih govorov je dejal ta „vseslovenski duhovnik“ m. dr. tudi sledeče glede najvišjega katoliškega cerkvenega dostojanstvenika na Ogrskem: „Barbari! To je škof! Fej! Sramujem se takega škofa!“

Ali ni zanimivo, da katoliška cerkev pusti take fanatične duhovnike, ki pljujejo na svoje cerkvene predstojnike, še nadalje v službi?! Še bolj zanimivo je seveda, da se take hujšakajoče duhovnike pusti „delovati“ in se jih še iz javnih denarjev, torej iz denarjev davkoplačevalcev plačuje. In najbolj zanimivo, obenem pa tudi najbolj žalostno je, da si državna oblast v teh odločilnih resnih časih pusti dopasti, da ruje od države plačani duhovniški fanatik zoper tsemelje Avstrije... Ali smo v Afriki??

Tajne pogodbe diplomatov.

Naši zunanji sovražniki krošnjarijo še vedno s staro lažjo, da vodijo to grozovito vojno le za „osvoboditev“ malih narodov. In tudi naši domači hujšaki zoper Avstro-Ogrsko ter njene zaveznice razširjajo na vse moč goče načine to laž. V resnici pa izgleda stvar vse drugače! Naši nasprotniki hočejo ednostavno oropati našo zemljo, ugrabiti nam našo grudo. To je zlasti razvidno iz davno pred vojno sklenjenih tajnih pogodb naših sovražnikov. Nova ruska vlada je te hinavske in podle pogodbe zdaj objavila, da izpo zna ves svet, kdo je sovražnik miru. V teh tajnih pogodbah zahtevala je Rusija Konstantinopol, zapadno obrežje Bospora, Marmarsko morje, Dardanele. Azijska Turčija, sveti kralj in mesta Arabije in Perzije naj bi pripadla ostalim sovražnikom. Perzijo se je hotelo razdeliti med Rusijo in Anglijo. Torej bi se ednostavno vse Turčijo kar raskosalo in razdrobilo. Istotako se je hotelo razdeliti seveda tudi Nemčijo. V prvi vrsti ji je hotela Francija odrezati Elzas-Lothringen z bogatimi pokrajinskimi zelezja ter premoga. Istotako se je hotelo odrezati Nemčiji levi breg Rheina in iz njega vstaviti nek privesek francoske republike. Dolej je objavljen le del teh tajnih pogodb sovražnih diplomatov. Gotovo je, da so hoteli ti sovražniki tudi Avstro-Ogrsko razbiti in rastrgati. To dokazuje že dejstvo, da so celo notranji agenti naših sovražnikov, naj se potem že na ta ali oni politični program opirajo, tako zahtevo sprožili. Ali k sreči smo

mi z Nemčijo in ostalimi našimi zavezniki zmagovaleci. In zato si bomo pač, kakor je rekel naš presvitli cesar, sami svoj dom uredili!

Razno.

Iz Šmartna pri Slov. Gradcu se nam piše: Dragi „Štajerc“! Malo kedaj je slišati kaj iz našega kraja. Žalibog so tukaj take razmere, da ko bi Kristus prišel v našo sredino, bi se ravno tako razjokal, kakor se je nekdanj nad Jeruzalemom. Pa ni čuda, ker naš kaplan Kodrič nas vedno uči, da moramo „sovražnike ljubiti“; tako so tudi izpolnile uekaterane žene in dekleta dejansko, da so si prislužile mlade Ruse. Tako je tudi neka žena v Turški vasi porodila sinčka z Rusom. ki je pri njej služil in njeni mož je pa tudi v ruskem vjetništvu. Tako bi tudi lahko imenovali še več takih. Sramota za take! Kodrič je radovoljno krstil vse te Ruse. On je tak že čisto pozabil na božjo besedo, ker pridgovati ne ve drugega, kakor ljudi psovati in pravi, da smo sami krivi te vojske, da se ne poboljšamo; pa se ja ne moremo, ker so take pridige, da je le kar za cerkev škoda, ko je tak lepa in na priznici se pa take stvari razlagajo namesto božje besede. Kodrič se tudi zlo po ženskah ozira in bi jih rad prisilil, da bi nobena več ne djala židanega robca na glavo; pa to ga ne vbogajo; so že nosile židane robce, pa jih še bodoje nosile, ko Kodriča več tukaj ne bo... Prihodnjaki dalje!

Mirni opazovalec.

„Slovenski Gospodar“ potrebuje denarja, mnogo denarja. Zgraditi si hoče namreč ravno sedaj svoj „Tiskovni dom“ in z neverjetno predrznostjo feltari zdaj med duhovništvom ter priprostim ljudstvom za drobič. Čudno je sicer to za list, ki se semintja dela za nekako „patrijotično“ glasilo slovenskega ljudstva na Spodnjem Štajerskem. Po našem mnenju bi bilo mnogo boljše, ako bi „Gospodar“ zdaj raje nabiral za uboge vdove in sirote po možeh, ki so prelivali svojo kri in padli na bojišču za domovino. Za te uboge ljudi pa nima ta list prav nobenega srca, nanje ne misli, njemu so tudi vojni invalidi deveta briga. Enkrat nabira „Gospodar“ za „Krekov spomenik“, zdaj pa zopet za svoj „Tiskovni dom“, ki si ga hočejo od ljudskih žuljev obogatiti politični hujšaki sredi v Mariboru zgraditi. Čudno se nam zdi, da ne nabirajo ti ljudje že sedaj za novo krono bivšega srbskega kraljestva, ki se je baje izgubila... Sicer se nam pa dozdeva, da se je nabiranje denarja „Gospodarju“ in čedni njegovi sestrici „Straži“ doslej prav malo obneslo. Kajti zdaj je pričel „Gospodar“ kričati o raznih zadregah, je naročnino za svoj list jako visoko navil in — da bi privabil več kalinov — laže o več kot 30.000 broječemu številu svojih naročnikov... Oj ti ubogi „Fihpos“! Niti zadnja farovška kuharica ti tega ne veruje. 30.000 naročnikov nimaš, peč pa bi potreboval več kot 30.000 kron, kajti ljudstvo te več ne mara zaradi tvoje protiaustrijske gonje!

Iz bojišča se nam piše: Dragi nam „Štajerc“! Naročnik tega lista uljudno prosi, da nas slovenske fante spet v našem domačem Štajercu oznanite: Čestitamo vsem našim starišem, sorodnikom in znancem mnogo srečo k Božičnim praznikom. Upamo tudi mi, da drugo leto bomo skupaj obhajali Božične praznike doma, ne več na bojnem polju. Spominjaje se nas na Božični večer pri jaslicah kakor se tudi mi bomo na Vas in na naše kolege, ki jih krije že črna zemlja. Pozdravljajo Vas: Zgšf. Korenjak Karl, Sv. Barbara v Hal. pri Pt., Fldw. Šmizo Joh., St. Peter pri Reichenburg. Zgšf. Cafuta Joh., Lupstava, St. Veit pri Pt., Zgšf. Solar Alois, Konjice, Zgšf. Peško Joh., Vrbje pri Zalcu, Krpl. Šrbak Vinko, Sv. Križ pri R. St., Krpl. Stergar Josef, Sromle pri Brezicah, Krpl. Kumer Ferdinand v Slov. Gradcu, Gftr. Šmrtnik Anton, Dovže pri Mislaji, Gftr. Zivčič Andreas, Globoko pri Bier., Gftr. Tlakar Franz, Ročico pri Celju, Gftr. Škofič Joh., Vurberg p. Pt., Gftr. Muršič Johann,